

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ D. N. Iesv Christi Monotessaron Evangelicum

Heser, Georg

Monachii, 1657

Pars Tertia. De miraculis Christi patratis inter ægros & malé habentes.
Cæci illuminati.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56533)

VITÆ

D. N. JESU
CHRISTI

Monotessaron Evangelicum.

PARS III.

*De Miraculis patratis inter agros &
malè habentes: quam proinde Nofo-
comium D. N. Iesu Christi
nominabimus.*

ADHORTATIO.

Multi IESUM sequuntur, usque ad fractionem
panis: sed pauci usque ad bibendum cali-
cem passionis. Multi miracula ejus vene-
rantur, pauci ignominiam crucis sequun-
tur. *Thomas à Kempis lib. 2. de Imitat.
Christi, cap. 11. §. 1.*

Caci illuminati.

MEDITATIO LXXXI.

*Christus duobus cacis restituit
visum.*

I. **T**Ranseunte Iesu, secuti sunt eum duo
cæci, clamantes, & dicentes: Miserere:

nostri, filii David. Cùm autem venisset domum, accesserunt ad eum cæci, & dicit eis Iesus: Creditis, quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Vtique, Domine. *Matth. 9. v. 27. & 28.*

II. Tunc tetigit oculos eorum, dicens: Secundum fidem vestram fiat vobis. *Matth. 9. v. 29.*

III. Et aperti sunt oculi eorum: & comminatus est illis Iesus, dicens: Videte, ne quis sciat. Illi autem exeuntes, diffamaverunt eum in tota terra illa. *Matth. 9. v. 30. & 31.*

MEDITATIO LXXXII.

*Cæcus & mutus à demonio liberatus,
& videt, ac loquitur.*

Vide Meditationem CVII. de cæco & muto &c. fol. 96. & 97.

MEDITATIO LXXXIII.

Cæcus Bethsaidæ curatur.

I. **V**eniunt Bethsaidam: & adducunt ei cæcum, & rogabant eum, ut illum tangeret. Et apprehensâ manu cæci, eduxit eum extra vicum: & exspuens in oculos eius,

D. N. IESV CHRISTI. 77

ejus, impositis manibus suis, interrogavit eum, si quid videret. *Marc. 8. v. 22. & 23.*

II. Et aspiciens, ait: Video homines velut arbores ambulantes. Deinde iterum imposuit manus super oculos ejus: & coepit videre, & restitutus est, ita ut clarè videret omnia. *Marc. 8. v. 24. & 25.*

III. Et misit illum in domum suam, dicens: Vade in domum tuam: & si in viciniam introieris, nemini dixeris. *Marc. 8. v. 26.*

MEDITATIO LXXXIV.

Christus aperit oculos cæci nati.

I. PRæteriens IESUS vidit hominem cæcum à nativitate: & interrogaverunt eum discipuli ejus: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut cæcus nasceretur? Respondit IESUS: Neque hic peccavit, neque parentes ejus: sed ut manifestentur opera Dei in illo. *Ioan. 9. v. 1. 2. 3.*

II. Me oportet operari opera ejus, qui misit me, donec dies est: venit nox, quando nemo potest operari. Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi. *Ioan. 9. v. 4. & 5.*

III. Hæc cum dixisset, exspuit in terram, & fecit lutum ex spuito, & linivit lutum super oculos ejus. Et dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloë, (quod interpretatur

Missus.) Abijt ergo, & lavit, & venit videns.
Ioan. 9. v. 6. & 7.

MEDITATIO LXXXV.

*Qui cæcus fuerat, miraculum narra-
 rat vicinis.*

I. **V**icini, & qui viderant eum priùs, quia mendicus erat, dicebant: Nónne hic est, qui sedebat, & mendicabat? Alij dicebant: Quia hic est. Alij autem: Nequaquã, sed similis est ei. Ille verò dicebat: Quia ego sum. *Ioan. 9. v. 8. & 9.*

II. Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit: Ille homo, qui dicitur Iesus, lutum fecit: & unxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad natatoriam Siloë, & lava. Et abij, lavi, & video. *Ioan. 9. v. 10. & 11.*

III. Et dixerunt ei: Vbi est ille? Ait: Nescio. Adducunt eum ad Phariseos, qui cæcus fuerat. Erat autem Sabbatum, quando lutum fecit Iesus, & aperuit oculos ejus. *Ioan. 9. v. 12. 13. 14.*

MEDITATIO LXXXVI.

*Idem, qui cæcus fuit, examinatur à
 Phariseis.*

I. **I**terum ergo interrogabant eum Phari-
 sæi

ſei, quomodo vidiffet. Ille autem dixit eis: Lutum mihi poſuit ſuper oculos, & lavi, & video. *Ioan. 9. v. 15.*

II. Dicebant ergo ex Pharifæis quidam: Non eſt hic homo à Deo, qui Sabbathum non cuſtodit. Alij autem dicebant: Quomodo poteſt homo peccator hæc ſigna facere? Et ſchiſma erat inter eos. *Ioan. 9. v. 16.*

III. Dicunt ergo cæco iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia propheta eſt. *Ioan. 9. v. 17.*

MEDITATIO LXXXVII.

*Vocantur parentes ejus, qui cæcus }
natus fuſt.*

I. **N**ON crediderunt Iudæi de illo, quia cæcus fuiſſet, & vidiffet, donec vocaverunt parentes ejus, qui viderat: & interrogaverunt eos, dicentes: Hic eſt filius veſter, quem vos dicitis, quia cæcus natus eſt? Quomodo ergo nunc videt? *Ioan. 9. v. 18. & 19.*

II. Reſponderunt eis parentes ejus, & dixerunt: Scimus, quia hic eſt filius noſter, & quia cæcus natus eſt. Quomodo autem nunc videat, nescimus: aut quis ejus aperuit oculos, nos nescimus: ipſum interrogate:

ætatem habet, ipse de se loquatur. *Ioan. 9. v. 20. & 21.*

III. Hæc dixerunt parentes ejus, quoniam timebant Iudæos: jam enim conspiraverant Iudæi, ut, si quis eum confiteretur esse Christum, extra Synagogam fieret. Propterea parentes ejus dixerunt: Quia ætatem habet, ipsum interrogate. *Ioan. 9. v. 22. & 23.*

MEDITATIO LXXXVIII.

Rursus ad concilium vocatur ille à natiuitate cæcus.

I. **V**Ocaverunt ergo rursus hominem, qui fuerat cæcus, & dixerunt ei: Da gloriam Deo: nos scimus, quia hic homo peccator est. Dixit ergo eis ille: Si peccator est, nescio. Vnum scio, quia cæcus cum essem, modò video. *Ioan. 9. v. 24. & 25.*

II. Dixerunt ergo illi: Quid fecit tibi? quomodo aperuit tibi oculos? Respondit eis: Dixi vobis jam, & audistis: quid iterum vultis audire? Numquid & vos vultis discipuli ejus fieri? *Ioan. 9. v. 26. & 27.*

III. Maledixerunt ergo ei, & dixerunt: Tu discipulus illius sis; nos autem Moyfi discipuli sumus. Nos scimus, quia Moyfi locutus est Deus: hunc autem nescimus, unde sit. *Ioan. 9. v. 28. & 29.* ME-

MEDITATIO LXXXIX.

*Cæcus ille tandem eicitur è
Synagoga.*

I. **R**espondit ille homo, & dixit eis: In hoc
Renim mirabile est, quia vos nescitis,
unde sit, & aperuit meos oculos. Scimus
autem, quia peccatores Deus non audit: sed
si quis Dei cultor est, & voluntatem ejus fa-
cit, hunc exaudit. A sæculo non est audi-
tum, quia quis aperuit oculos cæci nati. *Io-
an. 9. v. 30. 31. 32.*

II. Nisi esset hic à Deo, non poterat fa-
cere quidquam. *Ioan. 9. v. 33.*

III. Responderunt, & dixerunt ei: In
peccatis natus es totus, & tu doces nos? Et
ejecerunt eum foras. *Ioan. 9. v. 34.*

MEDITATIO XC.

*Cæcus credit IESVM esse filium Dei,
eumque adorat.*

I. **A**vidit Iesus, quia ejecerunt eum fo-
ras: & cum invenisset eum, dixit ei:
Tu credis in filium Dei? Respondit ille,
& dixit: Quis est, Domine, ut credam in
eum? *Ioan. 9. v. 35. 36.*

D 5

II. Et

II. Et dixit ei IESUS: Et vidisti eum, & qui loquitur tecum, ipse est. *Ioan. 9. & 37.*

III. At ille ait: Credo Domine. Et pro-
cidens adoravit eum. *Ioan. 9. & 38.*

MEDITATIO XCI.

*Christus occasione huius miraculi per-
stringit Phariseorum cecitatem.*

I. **E**T dixit IESUS: In iudicium ego in-
hunc mundum veni: ut, qui non vi-
dent, videant; & qui vident, cæci fiant.
Ioan. 9. & 39.

II. Et audierunt quidam ex Pharisæis,
qui cum ipso erant, & dixerunt ei: Numquid
& nos cæci sumus? *Ioan. 9. & 40.*

III. Dixit eis IESUS: Si cæci essetis, non
haberetis peccatum: nunc verò dicitis; Quia
idemus. Peccatum vestrum manet. *Ioan.
9. & 41.*

MEDITATIO XCII.

*Cæco mendico restituitur visus, ante-
quam Christus ingrederetur in
Iericho.*

I. **F**ACTUM est, cùm appropinquaret Ieri-
cho, cæcus quidam sedebat secus viam,
mendicans. Et cùm audiret turbam præter-
eua-

D. N. IESU CHRISTI. 83

euntem, interrogabat, quid hoc esset. Dixerunt autem ei, quod Iesus Nazarenus transiret. *Luc. 18. & 35. 36. 37.*

II. Et clamavit, dicens: Iesu fili David, miserere mei. Et qui praebant, increpabant eum, ut taceret. Ipse vero multo magis clamabat: Fili David, miserere mei. *Luc. 18. & 38. & 39.*

III. Stans autem Iesus, iussit illum adduci ad se. Et cum appropinquasset, interrogavit illum, dicens: Quid tibi vis, faciam? At ille dixit: Domine, ut videam. Et Iesus dixit illi: Respice, fides tua te saluum fecit. *Luc. 18. & 40. 41. 42.*

IV. Et confestim vidit, & sequebatur illum magnificans Deum. Et omnis plebs ut vidit, dedit laudem Deo. *Luc. 18. & 43.*

MEDITATIO XCIII.

*Ceco alteri mendico restituitur visus,
postquam Christus egressus est ex
Iericho.*

I. **P**ROFICISCENTE IESU de Iericho, & discipulis ejus, & plurimâ multitudine, filius Timæi Bartimæus cæcus sedebat juxta viam mendicans. Qui cum audisset, quia Iesus Nazarenus est, coepit clamare, & dicere:
IESU,

IESU, fili David, miserere mei. *Marc. 10. v. 46. & 47.*

II. Et comminabantur ei multi, ut taceret. At ille multò magis clamabat: Fili David, miserere mei. Et stans Iesus præcepit illum vocari. Et vocant cæcum dicentes ei: Animæquior esto, surge, vocat te. Qui, projecto vestimento suo, exiliens, venit ad eum. *Marc. 10. v. 48. 49. 50.*

III. Et respondens Iesus dixit illi: Quid tibi vis faciam? Cæcus autem dixit ei: Rabbi boni, ut videam. Iesus autem ait illi: Vade, fides tua te salvum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur eum in via. *Marc. 10. v. 51. & 52.*

ANNOTATIO I.

Videri potest hic cæcus, Bartimæus Marci, idem esse ille, de quo Lucas superius, propter omnimodam facti similitudinem. Verum, quia Lucas suum miraculum scribit à Domino factum, antequam ingrederetur Ierichuntem: Marcus vero suum scribit patrum, posteaquam egressus est Ierichunte, dicendum est cum S. Augustino lib. 2. de questionibus Evang. cap. 48. & lib. 2. de consensu Evangelist. cum Cornel. Iansenio Concord. Evang. cap. 105. Seb. Barradio tomo 3. lib. 6. c. 17. Ioanne Roberti Quadrig. mystic.

D. N. IESV CHRISTI. 85

mystic. sect. 108. § 111. esse duo diversa miracula, quamquam inter se simillima.

ANNOTATIO II.

Quod Marcus de uno cæco, Matthæus de duobus narrat. Cujus rei rationem D. Augustinus lib. 2. quæst. Evangelic. cap. 48. assignat. Marcus unum cæcum commemorat, cujus & nomen dixit, & patrem; ut intelligamus eum fuisse notissimum, alterum ignotum: ut merito ille notus etiam solus decenter commemoraretur. Et rursus lib. 2. de consensu Evangelist. cap. 65. Procul dubio (ait) Bartimæus ex aliqua magna felicitate dejectus, notissima, & famosissima miseria fuit; quod non solum cæcus, sed etiam mendicus sedebat. Hinc est ergo, quod ipsum solum solum soluit commemorare Marcus; cujus illuminatio tam claram famam huic miraculo comparavit, quàm erat illius nota calamitas. Ecce tibi verò & alteram ex Matthæo narrationem de duobus cæcis illuminatis.

MEDITATIO XCIV.

Christus Ierichunte digressus, duos cecos illuminat.

EGredientibus illis ab Iericho, secuta est eum turba multa: & ecce duo cæci sedentes secus viam, audierunt, quia Iesus trans-

transiret, & clamaverunt, dicentes: Domine, miserere nostri, fili David. *Matth. 20. v. 29. & 30.*

II. Turba autem increpabat eos, ut tacerent. At illi magis clamabant, dicentes: Domine, miserere nostri, fili David. Et stetit Iesus, & vocavit eos, & ait: Quid vultis ut faciam vobis? Dicunt illi: Domine, ut aperiantur oculi nostri. *Matth. 20. Vers. 31. 32. 33.*

III. Misertus autem eorum Iesus, tetigit oculos eorum. Et confestim viderunt, & secuti sunt eum. *Matth. 20. v. 34.*

Claudi.

MEDITATIO XCV.

Christus cecos & claudos curat in templo.

I. **A**ccesserunt ad IESUM cæci, & claudi in templo; & sanavit eos. *Matth. 21. v. 14.*

II. Videntes autem principes sacerdotum, & Scribæ, mirabilia quæ fecit, & pueros clamantes in templo, & dicentes: Hosanna filio David: indignati sunt, & dixerunt ei: Audis, quid isti dicunt? Iesus autem dixit eis: Vtique. Nunquam legistis:
Quia

Quia ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem? *Matth. 21. & 15. & 16.*

III. Et relictis illis, abiit foras extra civitatem in Bethaniam; ibique mansit. *Mat. 21. & 17.*

Concurvata.

MEDITATIO XCVI.

Christus mulierem XVIII annis infirmam Sabbato sanat.

I. ERAT Iesus docens in Synagoga sabbatis. Et ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. Quam cum videret Iesus, vocavit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. Et imposuit illi manus, & confestim erecta est, & glorificabat Deum. *LUC. 13. & 10. 11. 12. 13.*

II. Respondens autem archisynagogus, indignans, quia sabbato curasset Iesus, dicebat turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet operari, in his ergo venite, & curamini, & non in die Sabbati. Respondens autem ad illum Dominus dixit: Hypocritæ, unusquisque vestrum sabbato non solvit bovem suum, aut asinum à præsepio, & ducit ad aquam? Hanc autem filiam Abrahamæ, quam alligavit Satan, ecce, decem & octo annis,
non

non oportuit solvi à vinculo isto die Sab-
bati? *Luc. 13. v. 14. 15. 16.*

III. Et cùm hæc diceret, erubescabant
omnes adversarij eius : & omnis populus
gaudebat in universis, quæ gloriosè fiebant
ab eo. *Luc. 13. v. 17.*

Demoniaci.

MEDITATIO XCVII.

*Obsessus à dæmone liberatur in
Synagoga.*

I Descendit Iesus in Capharnaum civi-
tatem Galilææ : *Luc. 4. v. 31.* & sta-
tim Sabbatis ingressus in Synagogam, *Marc.
1. v. 21.* ibiq; docebat illos Sabbatis. *Luc. 4.
v. 31.* Et stupebant super doctrina ejus : erat
enim docens eos, quasi potestatem habens,
& non sicut Scribæ. *Marc. 1. v. 22.* In pote-
state erat sermo ipsius. *Luc. 4. v. 32.*

II. Et erat in synagoga eorum homo in
spiritu immundo. *Marc. 1. v. 23.* Habens
dæmonium immundum : & exclamavit vo-
ce magnâ, dicens : Sine, quid nobis, & tibi,
Iesu Nazarene? Venisti perdere nos? Scio
te, quis sis, Sanctus Dei. *Luc. 4. v. 33. & 34.
Marc. 1. v. 24.*

III. Et comminatus est ei Iesus. *Marc.
1. v.*

D. N. IESU CHRISTI. 89

7. v. 25. Et increpavit illum, *Luc. 4. v. 35.*
dicens: Obmutescere, & exi de homine. *Marc.*
1. v. 25. Luc. 4. v. 35. Et discerpens eum
spiritus immundus, *Marc. 1. v. 26.* cum pro-
iecisset illum dæmonium in medium, *Luc. 4.*
v. 35. exclamans voce magnâ, exijt ab eo,
Marc. 1. v. 26. nihilque illum nocuit. *Luc. 4.*
vers. 35.

II. IV. Et mirati sunt omnes, ita ut con-
quirent inter se dicentes: Quidnam est
hoc? quænam doctrina hæc nova? *Marc. 1.*
v. 27. Et factus est pavor in omnibus, &
colloquebantur ad invicem, dicentes: Quod
est hoc verbum, quia in potestate, & virtute
imperat immundis spiritibus? *Luc. 4. v. 36.*
& obediunt ei, *Marc. 1. v. 27.* & exeunt.
Luc. 4. v. 36. Et processit rumor ejus sta-
tim in omnem regionem Galilææ. *Marc. 1.*
v. 28. Divulgabatur fama de illo in omnem
locum regionis. *Luc. 4. v. 37.*

MEDITATIO XCVIII.

*Christus Capharnai multos demones
eiecit.*

I. **V**espere autem facto, cum occidisset
sol, *Marc. 1. v. 32.* obtulerunt ei mul-
tos dæmonia habentes: & eiciebat spiritus
verbo, *Matth. 8. v. 16.*

II. Exij

II. Exhibant autem dæmonia à multis, clamantia, & dicentia: Quia tu es filius Dei. *Luc. 4. v. 41.*

III. Et increpans non sinebat ea loqui, quia sciebant ipsum esse Christum. *Luc. 4. v. 41.*

MEDITATIO XCIX.

Christus in regione Gerasenorum duos demoniacos curat.

I. **C**Um venisset Iesus trans fretum in regionem Gerasenorum, occurrerunt ei duo habentes dæmonia, de monumentis exeuntes, sævi nimis, ita ut nemo posset transire per viam illam. Et ecce clamaverunt, dicentes: Quid nobis, & tibi, IESU fili Dei? venisti huc ante tempus torqueri nos. *Matth. 8. v. 28. & 29.*

II. Erat autem non longè ab illis grex multorum porcorum pascens. Dæmones autem rogabant eum, dicentes: Si eijcis nos hinc, mitte nos in gregem porcorum. *Matth. 8. v. 30. & 31.*

III. Et ait illis: Ite. At illi exeuntes, abierunt in porcos: & ecce impetu abijt totus grex per præceps in mare: & mortui sunt in aquis. Pastores autem fugerunt: & venientes in civitatē, nunciaverunt omnia,

D. N. IESV CHRISTI. 91

& de eis, qui dæmonia habuerant. *Matth. 8. v. 32. & 33.*

IV. Et ecce tota civitas exijt obviam IESU: & viso eo, rogabant, ut transfiret à finibus eorum. *Matth. 8. v. 34.*

ANNOTATIVNCVLA.

S. *Matthæus* duos demoniacos occurrisse narrat: S. *Marcus* & S. *Lucas*, altero prætermisso, unius tantum faciunt mentionem; vel quòd ille clarior & famosior esset, ut vult *Augustinus* lib. 2. de consensu *Evangelist.* cap. 24. vel quòd fortior esset, ac duriori dæmone vexaretur, ut ait *Chrysostronius*. Quam ob rem, majoris claritatis causa, rursus eadem historia verbis duorum *Evangelistarum* *Marci* & *Luca* recenseatur.

MEDITATIO C.

*Dira fors hominis à demonibus
obsessi.*

I. **N**avigaverunt ad regionem Gerasenorum, quæ est contra Galilæam: *Luc. 8. v. 26.* & venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum. *Marc. 5. v. 1.* Exeunt ei de navi, *Marc. 5. v. 2.* cum egres- sus esset ad terram, *Luc. 8. v. 27.* statim occurrit de monumentis homo in spiritu immundo. *Marc. 5. v. 2.* Occurrit illi vir quidam,

dam, qui habebat dæmoniū jam temporibus multis, & vestimento non induebatur, neque in domo manebat, sed in monumentis. *Luc. 8. v. 27.*

II. Domicilium habebat in monumentis, & neque catenis jam quisquam poterat eum ligare. Quoniam sæpe compedibus, & catenis vinctus, dirupisset catenas, & compedes comminuisset, & nemo poterat eum domare. *Marc. 5. v. 3. & 4.*

III. Et semper die ac nocte in monumentis, & in montibus erat clamans, & concidens se lapidibus. *Marc. 5. v. 5.*

MEDITATIO CI.

Dæmones ab homine Christus exesse jubet.

I. **V**idens autem IESUM à longè, cucurrit, *Marc. 5. v. 6.* procidit ante illum, *Luc. 8. v. 28.* & adoravit eum. *Marc. 5. v. 6.* Et exclamans voce magnâ, dixit: Quid mihi, & tibi est, Iesu fili Dei Altissimi? *Luc. 8. v. 28. Marc. 5. v. 7.* Obsecro te, ne me torqueas. *Luc. 8. v. 28.* Adjuro te per Deum, ne me torqueas, *Marc. 5. v. 7.*

II. Dicebat enim illi: Exi spiritus im-munde ab homine. *Marc. 5. v. 7.* Præcipiebat

D. N. IESV CHRISTI. 92

bat enim spiritui immundo, ut exiret ab homine. Multis enim temporibus arripiebat illum, & vinciebatur catenis, & compedibus custoditus: & ruptis vinculis agebatur à dæmonio in deserta. *Luc. 8. v. 29.*

III. Interrogavit autem illum Iesus, dicens: Quod tibi nomen est? At ille dixit: Legio, *Luc. 8. v. 30.* mihi nomen est; quia multi sumus. *Marc. 5. v. 9.* Quia intraverant dæmonia multa in eum. *Luc. 8. v. 30.* Et deprecabatur eum multum, ne se expelleret extra regionem. *Marc. 5. v. 10.* Et rogabant illum; ne imperaret illis, ut in abyssum irent. *Luc. 8. v. 31.*

MEDITATIO CII.

Dæmonibus ire concessum in porcos.

I. ERat autem ibi circa montem grex porcorum magnus pascens. Et deprecabantur eum spiritus, *Marc. 5. v. 11. & 12.* ut permitteret eis, in illos ingredi, *Luc. 8. v. 32.* dicentes: Mitte nos in porcos, ut in eos introeamus. Et concessit (permisit, *Luc. 8. v. 32.*) eis statim Iesus. *Marc. 5. v. 12. & 13.*

II. Exierunt ergo dæmonia (spiritus immundi, *Marc. 5. v. 13.*) ab homine, & in-

tra-

traverunt in porcos : & impetu abiit grex per præceps in stagnum, & suffocatus est. *Luc. 8. v. 33.* Magno impetu grex præcipitatus est in mare, ad duo millia, & suffocati sunt in mari. *Marc. 5. v. 13.*

III. Quod ut viderunt factum, qui pascebant, (eos, *Marc. 5. v. 14.*) fugerunt, & nunciaverunt in civitatem, & in villas, *Luc. 8. v. 34.* & in agros. Et egressi sunt videre, quid esset factum. *Marc. 5. v. 14.*

MEDITATIO CIII.

Geraseni exeunt ad Christum, & hominem curatum vident.

I. **E**Xierunt autem videre quod factum est: & venerunt ad IESUM : & invenerunt hominem, (illum, qui à dæmonio vexabatur, *Marc. 5. v. 15.*) sedentem, à quo dæmonia exierant, vestitum, ac sanâ mente, ad pedes ejus, & timuerunt. *Luc. 8. v. 35.*

II. Et narraverunt illis, qui viderant, qualiter factum esset ei, qui dæmonium habuerat, *Marc. 5. v. 16.* quomodo sanus factus esset à legione : *Luc. 8. v. 36.* & de porcis. *Marc. 5. v. 16.*

III. Et rogaverunt illum omnis multitudo regionis Gerasenorum, ut discederet

D. N. IESV CHRISTI. 95
ab ipsis, *Luc. 8. & 37.* de finibus eorum :
Marc. 5. & 17. quia magno timore teneban-
tur. *Luc. 8. & 37.* Ipse autem ascendens na-
vim, reversus est, *Luc. ibid.*

MEDITATIO CIV.

*Christus eum, qui curatus fuerat, sequi
se volentem remittit ad suos
domum.*

I. **C**umque ascenderet navim, coepit il-
lum deprecari, qui à dæmonio vexa-
tus fuerat, *Marc. 5. & 18.* vir, à quo dæmo-
nia exierant, ut cum eo esset. *Luc. 8. & 38.*
Dimisit autem eum Iesus. *Luc. ibid.*

II. Non admisit eum, sed ait illi; Vade
(redi, *Luc. 8. & 39.*) in domum tuam ad
tuos, & annuncia illis, quanta tibi Dominus
fecerit, & misertus sit tui. *Marc. 5. & 19.*

III. Et abiit per universam civitatem,
prædicans, quanta illi fecisset Iesus. *Luc. 8.
& 39.* Et abiit, & coepit prædicare in Deca-
poli, quanta sibi fecisset Iesus: & omnes mi-
rabantur. *Marc. 5. & 20.*

MEDITATIO CV.

Dæmonium mutum eicitur.

I. **E**cce obtulerunt ei hominem mutum,
dæmo-

dæmonium habentem. *Matth. 9. & 32.*

II. Et ejecto dæmonio, locutus est mutus: & miratæ sunt turbæ, dicentes: Numquam apparuit sic in Israël. *Matth. 9. & 33.*

III. Pharisæi autem dicebant: In principe dæmoniorum eijcit dæmones, *Matth. 9. & 34.*

MEDITATIO CVI.

Dæmones Christum confitentur esse Deum.

I. **S**piritus immundi, cùm illum videbant, sprocidiebant ei. *Marc. 3. & 11.*

II. Et clamabant, dicentes: Tu es filius Dei. *Marc. 3. & 11. & 12.*

III. Et vehementer comminabatur eis, ne manifestarent illum. *Marc. 3. & 12.*

MEDITATIO CVII.

Cæcus ac mutus, expulso dæmone, videt, loquitur.

I. **O**blatus est ei dæmonium habens, cæcus & mutus: & curavit eum: Ita ut loqueretur, & videret. *Matth. 12. & 22.* Erat eijciens dæmonium, & illud erat mutū. Et cùm eiecisset dæmonium, locutus est mutus. *Luc. 11. & 14.*

II. Et

II. Et stupebant omnes turbæ, & dicebant: Numquid hic est filius David? *Matthæi 12. v. 23.*

III. Quidam autem ex eis, *Luc. 11. v. 15.* Pharisei audientes, *Matth. 12. v. 24.* & Scribæ, qui ab Ierosolymis descenderant, dicebant: Quoniam Beelzebub habet, & quia in principe dæmoniorum eijcit dæmonia. *Marc. 3. v. 22.* Dixerunt: Hic non eijcit dæmones, nisi in Beelzebub principe dæmoniorum. *Matth. 12. v. 24. Luc. 11. v. 15.*

MEDITATIO CVIII.

Christus calumnias Phariseorum & Scribarum confutat.

I. Iesus autem sciens cogitationes eorum, dixit eis: *Matth. 12. v. 25.* Omne regnū in seipsum divisū (divisū contra se, *Mat. 12. v. 25.*) desolabitur. *Luc. 11. v. 17.* Non potest regnum illud stare. *Marc. 3. v. 24.* Et omnis civitas vel domus divisa contra se, non stabit. *Matth. 12. v. 25.* Et domus supra domum cadet. *Luc. 11. v. 17.* Non potest domus illa stare. *Marc. 3. v. 25.*

II. Si autem & Satanus in seipsum divisus est: *Luc. 11. v. 18.* & si Satanus Satanam eijcit, *Matth. 12. v. 26.* quomodo sta-

E bit

bit regnum ejus? quia dicitis in Beelzebub me eijcere dæmonia. *Luc. 11. v. 18.* Quomodo potest Satanas Satanam eijcere? *Marc. 3. v. 23.*

III. Et si ego in Beelzebub eijcio dæmones, filij vestri in quo eijciunt? Ideo ipsi iudices vestri erunt. *Matth. 12. v. 27. Luc. 11. v. 19.* Si autem ego in spiritu Dei (in digito Dei, *Luc. 11. v. 20.*) eijcio dæmones, profectò venit in vos regnum Dei. *Matth. 12. v. 28. Luc. 11. v. 20.*

IV. Aut quomodo potest quisquam intrare in domum fortis, & vasa ejus diripere, nisi priùs alligaverit fortem? & tunc domù illius diripiet. *Matth. 12. v. 29.* Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. Si autem fortior eo superveniens vicerit eum, universa arma ejus auferet, in quibus confidebat, & spolia ejus distribuet. *Luc. 11. v. 21. v. 22.* Qui non est mecum, contra me est: & qui non colligit mecum, dispergit. *Luc. 11. v. 23. Matth. 12. v. 30.*

MEDITATIO CIX.

Filia Chananaea liberatur à demonio.

I. **A** Bijt Iesus in fines Tyri & Sidonis: & ingressus domum, neminem voluit scire,

fcire, & non potuit latere. *Marc. 7. v. 24.*
 Ecce enim mulier Chananæa à finibus illis
 egressa, *Matth. 15. v. 22.* statim ut audivit
 de eo, cujus filia habebat spiritum immun-
 dum, intravit, & procidit ad pedes ejus. Erat
 enim mulier Gentilis, Syrophænissa genere.
 Et rogabat eum, ut dæmoniū eijceret de filia
 ejus. *Marc. 7. v. 25. & 26.* Clamavit, dicens
 ei: Miserere mei Domine, fili David: filia
 mea malè à dæmonio vexatur. *Matth. 15.
 v. 22.*

II. Qui non respondit ei verbum. Et ac-
 cedentes discipuli ejus, rogabant eum di-
 centes: Dimitte eam, quia clamat post nos.
 Ipse autem respondens, ait: Non sum mis-
 sus, nisi ad oves, quæ perierunt, domus
 Israël. At illa venit, & adoravit eum, di-
 cens: Domine, adjuva me. *Matth. 15. vers.
 23. 24. 25.* Qui dixit illi: Sine prius fa-
 turari filios; non est enim bonum,
 fumere panem filiorum; & mittere cani-
 bus. *Marc. 7. v. 27.*

III. At illa respondit, & dixit illi; *Marc.
 7. v. 28.* Etiam Domine; nam & catelli
 edunt de micis, quæ cadunt de mensa do-
 minorum suorum. *Matth. 15. v. 27.* Et ca-
 relli comedunt sub mensa de micis puero-
 rum. *Marc. 7. v. 28.* Tunc respondens IE-

sus, ait illi: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi, sicut vis. *Matth. 15. & 28.* Et ait illi: Propter hunc sermonem vade: exijt dæmonium à filia tua. *Marc. 7. & 29.*

IV. Et sanata est filia ejus ex illa hora. *Matth. 15. & 28.* Et cum abiisset domum suam, invenit puellam jacentem supra lectum, & dæmonium exiisse. *Marc. 7. & 30.*

MEDITATIO CX.

Dæmon, quem eijcere discipuli non poterunt, pellitur à Christo.

I. **A**ccessit ad Iesum homo genibus prostratus ante eum, dicens: *Matth. 17. & 14.* Magister, attuli filium meum ad te habentem spiritum mutum: qui ubicumque eum apprehenderit, allidit illum, & spumat, & stridet dentibus, & arescit. *Marc. 9. & 16. & 17.* Ecce spiritus apprehendit eum, & subito clamat, & elidit, & dissipat eum cum spuma, & vix discedit dilanians eum. *Luc. 9. & 39.* Domine, miserere filio meo, quia lunaticus est, & malè patitur: nam sæpè cadit in ignem, & crebrò in aquam. *Matth. 17. & 14.* Magister, obsecro te, respice in filium meum, quia unicus est mihi. *Luc. 9. & 38.*

II. Ob-

D. N. IESV CHRISTI. 101

II. Obtuli eum discipulis tuis: *Matth.* 17. v. 15. & rogavi discipulos tuos, ut eijcerent illum, *Luc.* 9. v. 40. & non potuerunt curare eum. *Matth.* 17. v. 15. Respondens autem Iesus, ait: O generatio incredula, & perversa, quousque (quamdiu) ero vobiscum? usquequo (quamdiu) patiar vos? *Matth.* 17. v. 16. *Marc.* 9. v. 18. *Luc.* 9. v. 41. Afferte huc illum ad me. *Matth.* 17. v. 16. *Marc.* 9. v. 18. Adduc huc filium tuum. *Luc.* 9. v. 41.

III. Et cum accederet, elisit illum dæmonium, & dissipavit. Et increpavit Iesus spiritum immundum, & sanavit puerum: & reddidit illum patri ejus. *Luc.* 9. v. 42. & 43. Exijt ab eo dæmonium, & curatus est puer ex illa hora. *Matth.* 17. v. 17.

IV. Stupebant autem omnes in magnitudine Dei: omnibusque mirantibus, in omnibus, quæ faciebat, dixit ad discipulos suos: Ponite vos in cordibus vestris sermones istos: Filius enim hominis futurum est, ut tradatur in manus hominum. At illi ignorabant verbum istud, & erat velatum ante eos, ut non sentirent illud: & timebant interrogare eum de hoc verbo. *Luc.* 9. vers. 44. & 45.

MEDITATIO CXI.

Accuratio ejusdem rei descriptio ex

S. Marco.

I. **D**ixit Iesus : Afferte illum ad me. Et attulerunt eum, & cum vidisset eum, statim spiritus conturbavit illum : & elisus in terram, volutabatur spumans. Et interrogavit patrem ejus ; Quantum temporis est, ex quo ei hoc accidit ? At ille ait ; Ab infantia : & frequenter eum in ignem & in aquas misit, ut eum perderet : sed si quid potes, adjuva nos, misertus nostri. *Marc. 9. v. 18, 19, 20, 21.*

II. Iesus autem ait illi : Si potes credere, omnia possibile sunt credenti. Et continuo exclamans pater pueri, cum lacrymis agebat : Credo Domine Adjuva incredulitatem meam. Et cum videret Iesus concurrentem turbam, comminatus est spiritui immundo, dicens illi : Surde & mute spiritus, ego præcipio tibi, exi ab eo : & amplius ne introeas in eum. *Marc. 9. v. 22, 23, 24.*

III. Et exclamans, & multum discerpens eum, exijt ab eo, & factus est sicut mortuus, ita ut multi dicerent, quia mortuus est. Iesus autem tenens manum ejus, elevavit eum : & surrexit. *Marc. 9. Vers. 25. & 26.*

M E-

MEDITATIO CXII.

Quam ob causam discipuli non potuerint eijcere hoc demonium.

I. **C**VM IESUS introisset in domum, discipuli ejus secretò interrogabant eum: Quare nos non potuimus eijcere eum. *Marc. 9. & 27.* Dixit illis IESUS: Propter incredulitatem vestram. Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis monti huic; Transi hinc illuc: & transibit, & nihil impossibile erit vobis. *Matth. 17. & 19.*

II. Hoc autem genus non eijcitur, nisi per orationem & jejunium. *Matth. 17. & 20.* Hoc genus in nullo potest exire, nisi in oratione & jejunio. *Marc. 9. & 28.*

III. Et inde profecti prætergrediebantur Galilæam; nec volebat quemquam scire. *Marc. 9. & 29.* Conversantibus autem eis in Galilæa, dixit illis IESUS: Filius hominis tradendus est in manus hominum; & occident eum, & tertiâ die resurget. Et contristati sunt vehementer. *Matth. 17. & 21. & 22.* Illi ignorabant verbum, & timebant interrogare eum. *Marc. 9. & 31.*

Febricitantes.

MEDITATIO CXIII.

*Reguli filius febricitans Christi verbo
sanatur.*

I. **V**enit Iesus iterum in Cana Galilææ, ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam regulus, ejus filius infirmabatur Capharnaum. Hic cum audisset, quia Iesus adveniret à Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & rogabat eum, ut descenderet, & sanaret filium ejus: incipiebat enim mori. *Ioan. 4. v. 46. & 47.*

II. Dixit ergo Iesus ad eum: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. Dicit ad eum regulus: Domine, descende prius, quam moriatur filius meus. Dicit ei Iesus: Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermoni, quem dixit ei Iesus, & ibat. *Ioan. 4. v. 48. 49. 50.*

III. Iam autem eo descendente, servi occurrerunt ei, & nunciaverunt dicentes, quia filius ejus viveret. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei: Quia heri horâ septimâ reliquit eum febris. *Ioan. 4. v. 51. & 52.*

IV. Cognovit ergo pater, quia illa ho-

D. N. IESV CHRISTI. 105
ra erat, in qua dixit ei Iesus : Filius tuus vi-
vit. Et credidit ipse, & domus ejus tota.
Ioan. 4. v. 53.

MEDITATIO CXIV.

*Socrus Petri magnis febribus
liberatur.*

I. **S**urgens Iesus de synagoga, introiit in
domum Simonis *Luc. 4. v. 38.* Petri,
Matth. 8. v. 14. & Andreæ, cum Iacobo &
Ioanne. *Marc. 1. v. 29.*

II. Decumbibat autem socrus Simonis
febricitans. *Marc. 1. v. 30.* Tenebatur ma-
gnis febribus. *Luc. 4. v. 38.* Et statim di-
cunt ei de illa : *Marc. 1. v. 30.* & rogaverunt
illum pro ea. *Luc. 4. v. 38.* Et Iesus vidit
socrum ejus jacentem, & febricitantem. *Mat-
th. 8. v. 14.*

III. Et stans super illam, imperavit fe-
bri : *Luc. 4. v. 39.* & tetigit manum ejus.
Matth. 8. v. 15. Accedens elevavit eam, ap-
prehensâ manu ejus : & continuo dimisit
eam febris. *Marc. 1. v. 31.* Et continuo sur-
gens ministrabat illis. *Luc. 4. v. 39.*

E 5 ME

Hæmorrhouſa.

MEDITATIO CXV.

*Mulier ſanguinis profluvio laborans
ſanatur.*

I. **C**ontigit, dum iret Ieſus, à turbis com-
primebatur. *Luc. 8. v. 42.* Et ecce mu-
lier, quæ ſanguinis fluxum patiebatur duo-
decim annis, *Matth. 9. v. 20.* quæ in medi-
cos erogaverat omnem ſubſtantiam ſuam,
Luc. 8. v. 43. & fuerat multa perpeſſa à
compluribus medicis, nec quicquam profe-
cerat, *Marc. 5. v. 26.* nec ab ullo potuit cura-
ri, *Luc. 8. v. 43.* ſed magis deterius habebat:
cùm auდიſſet de Ieſu, venit in turba: *Marc.*
5. v. 26. & 27. acceſſit retrò, & tetigit fim-
briam veſtimenti ejus. *Matth. 9. v. 20. Luc.*
8. v. 44. Dicebat enim intra ſe, ſi tetigero
tantùm veſtimentum ejus, ſalva ero. *Matth.*
9. v. 21. Marc. 5. v. 28. Et confestim ſicca-
tus eſt fons ſanguinis ejus. *Marc. 5. v. 29.*
Confestim ſtetit fluxus ſanguinis ejus: *Luc.*
8. v. 44. & ſenſit corpore, quia ſanata eſſet
à plaga. *Marc. 5. v. 29.*

II. Et ſtatim Ieſus in ſemetipſo cogno-
ſcens virtutem, quæ exierat de illo, conver-
ſus ad turbam, aiebat: **Quis tetigit veſti-
menta**

menta mea? *Marc. 5. v. 30.* Negantibus autem omnibus, dixit Petrus, & qui cum illo erant, *Luc. 8. v. 45.* discipuli sui: *Marc. 5. v. 31.* Præceptor, turbæ te comprimunt, & affligunt. *Luc. 8. v. 45.* Vides turbam comprimentem te, & dicis: Quis me tetigit? *Marc. 5. v. 31.* Et dixit Iesus: Tetigit me aliquis; nam ego novi virtutem de me exiisse. *Luc. 8. v. 46.* Et circumspiciebat videre eam, quæ hoc fecerat. *Marc. 5. v. 32.*

III. Videns autem mulier, quia non latuit: *Luc. 8. v. 47.* timens & tremens, sciens quòd factum esset in se, venit & procidit ante eum. *Marc. 5. v. 33.* Procidit ante pedes ejus, *Luc. 8. v. 47.* & dixit ei omnem veritatem: *Marc. 5. v. 33.* & ob quam causam tetigerit eum, indicavit coram omni populo: & quemadmodum confestim sanata sit. *Luc. 8. v. 47.* At Iesus conversus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit: *Matth. 9. v. 22.* vade in pace, *Marc. 5. v. 34.* *Luc. 8. v. 48.* & esto sana à plaga tua. *Marc. 5. v. 34.* Et salva facta est mulier ex illa hora. *Matth. 9. v. 22.*

Hydropicus.

MEDITATIO CXVI.

Christus hydropicum Sabbato curat.

I. Fa-

I. **F**actum est, cum intraret Iesus in domum cuiusdam principis Phariseorum sabbato manducare panem, & ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropticus erat ante illum. *Luc. 14. v. 1. & 2.*

II. Et respondens Iesus, dixit ad legisperitos, & Phariseos, dicens: Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit. *Luc. 14. v. 3. & 4.*

III. Et respondens ad illos, dixit: Cujus vestrum asinus aut bos in puteum cadet, & non continuo extrahet illum die sabbati? Et non poterant ad hæc respondere illi. *Luc. 14. v. 5. & 6.*

Leprosi.

MEDITATIO CXVII.

Leprosus tactu sanatur à Christo.

I. **C**um descendisset Iesus de monte, secutæ sunt eum turbæ multæ. *Matth. 8. v. 1.* Et factum est, cum esset in una civitate, *Luc. 5. v. 12.* venit ad eum leprosus, *Marc. 1. v. 40.* vir plenus leprâ, & videns IESUM, *Luc. 5. v. 12.* adorabat eum, *Matth. 8. v. 2.* genu flexo, *Marc. 1. v. 40.* & proci-
dens in faciem, rogavit eum, dicens: Domine.

ne, si vis, potes me mundare. *Luc. 5. v. 12.*

II. IESUS autem misertus ejus, extendit manum suam; & tangens eum, ait illi: Volo. Mundare. *Marc. 1. v. 41.* Et confestim mundata est lepra ejus. *Matth. 8. v. 3.* Confestim lepra discessit ab illo. *Luc. 5. v. 13.* Et cum dixisset, statim discessit ab eo lepra, & mundatus est. *Marc. 1. v. 42.*

III. Et comminatus est ei, statimque ejecit illum, & dicit ei: Vide, nemini dixeris. *Marc. 1. v. 43. & 44.* Ipse præcepit illi, ut nemini diceret, sed; Vade, ostende te sacerdoti, (principi sacerdotum, *Marc. 1. v. 44.*) & offer pro emundatione tua, (munus, quod præcepit, *Matth. 8. v. 4. &*) sicut præcepit Moyses, in testimonium illis. *Luc. 5. vers. 14.*

IV. At ille egressus cœpit prædicare, & diffamare sermonem. *Marc. 1. v. 45.* Perambulabat autem magis sermo de illo: *Luc. 5. v. 15.* ita ut jam non posset manifestè introire in civitatem, sed foris in desertis locis esset. Et conveniebant ad eum undique *Marc. 1. v. 45.* turbæ multæ, ut audirent, & curarentur ab infirmitatibus suis. Ipse autem secedebat in desertum, & orabat. *Luc. 5. v. 15. & 16.*

MEDITATIO CXVIII.

*Decem leprosi mundantur: unus
gratias agit.*

I. ET factum est, dum iret in Ierusalem, transibat per mediam Samariam & Galilæam. Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt à longè: & levaverunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nostri. *Luc. 17. v. 11. 12. 13.*

II. Quos ut vidit, dixit: Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mundati sunt. Unus autem ex illis, ut vidit, quia mundatus est, regressus est, cum magna voce magnificans Deum. Et cecidit in faciem ante pedes ejus, gratias agens. Et hic erat Samaritanus. *Luc. 17. v. 14. 15. 16.*

III. Respondens autem Iesus, dixit: Nonne decem mundati sunt, & novem ubi sunt? Non est inventus, qui rediret, & daret gloriam Deo, nisi hic alienigena. Et ait illi: Surge, vade; quia fides tua te salvum fecit. *Luc. 17. v. 17. 18. 19.*

Mancus.

MEDITATIO CXIX.

*Manco manum aridam Christus
restituit.*

I. **F**Actum est & in alio sabbato, ut intraret in synagogam, & doceret. *Luc. 6. v. 6.* Et ecce homo, manum habens aridam, *Matth. 12. v. 10.* erat ibi. *Marc. 3. v. 1.* Manus ejus dextra erat arida. Observabant autem Scribæ, & Pharisei, si in sabbato curaret: *Luc. 6. v. 6. & 7.* & interrogabant eum, dicentes: Si licet sabbatis curare? *Matth. 12. v. 10.* ut invenirent, unde accusarent eum. *Luc. 6. v. 7.*

II. Ipse verò sciebat cogitationes eorum: & ait homini, qui habebat manum aridam: Surge, & sta in medium. Et surgens, stetit. Ait autem ad illos Iesus: Interrogo vos, si licet sabbatis benefacere, an malè? animam salvam facere, an perdere? *Luc. 6. v. 8. & 9.* At illi tacebant. *Marc. 3. v. 4.* Ipse autem dixit illis: Quis erit ex vobis homo, qui habeat ovem unam, & si ceciderit hæc sabbatis in foveam, nonne tenebit & levabit eam? Quanto magis melior est homo ove? Itaque

que licet sabbatis benefacere. *Matth. 12.*
v. 11. & 12.

III. Et circumspiciens eos cum ira, con-
 tristatus super cæcitate cordis eorum, dicit
 homini: Extende manum tuam. *Marc. 3.*
v. 5. Et extendit: & restituta est manus
 ejus *Luc. 6. v. 10.* sanitati sicut altera. *Matth.*
thæi 12. v. 13.

IV. Ipsi autem repleti sunt insipientiâ,
 & colloquebantur ad invicem, quidnam fa-
 cerent IESU. *Luc. 6. v. 11.*

Morbidus.

MEDITATIO CXX.

Morbidus per 38. annos sabbato
curatur.

I. ERat quidam homo ibi, (*ad Probatiam*,
Episcinam) triginta & octo annos ha-
 bens in infirmitate sua. Hunc cum vidisset
 Iesus jacentem, & cognovisset, quia jam
 multum tempus haberet, dicit ei: Vis sanus
 fieri? *Ioan. 5. v. 5. & 6.*

II. Respondit ei languidus: Domine,
 hominem non habeo, ut, cum turbata fue-
 rit aqua, mittat me in piscinam: dum venio
 enim ego, alius ante me descendit. Dicit ei

IESUS: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula. Et statim sanus factus est ille: & sustulit grabatum suum, & ambulabat. Erat autem sabbatum in die illo. *Ioan. 5. Vers. 7. 8. 9.*

III. Dicebant ergo Iudæi illi, qui sanatus fuerat: Sabbatum est, non licet tibi tollere grabatum tuum. Respondit eis: Qui me sanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum, & ambula. Interrogaverunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum, & ambula? Is autem, qui sanus fuerat effectus, nesciebat, quis esset. Iesus enim declinavit à turba constituta in loco. *Ioan. 5. 6. 10. 11. 12. 13.*

IV. Postea invenit eum IESUS in templo, & dixit illi: Ecce sanus factus es; jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat. Abijt ille homo, & nunciavit Iudæis, quia Iesus esset, qui fecit eum sanum. *Ioan. 5. 14. 15.*

MEDITATIO CXXI.

Christus factum istud à calumnijs Iudæorum defendit.

PROPTEREA persequerentur Iudæi IESUM, quia hæc faciebat in sabbato. Iesus autem

tem respondit eis: Pater meus usque modo operatur, & ego operor. Propterea ergo magis quærebant eum Iudæi interficere: quia non solum solvebat sabbatum, sed & patrem suum dicebat Deum, æqualem se faciens Deo. *Ioan. 5. v. 16. 17. 18.*

II. Respondit itaque Iesus, & dixit eis: Amen, amen dico vobis, non potest Filius à se facere quidquam, nisi quod viderit Patrem facientem: quæcumque enim ille fecerit, hæc & Filius similiter facit. *Ioan. 5. Vers. 19.*

III. Pater enim diligit filium, & omnia demonstrat ei, quæ ipse facit: & majora his demonstrabit ei opera, ut vos miremini. Sicut enim Pater suscitatur mortuos, & vivificat: Sic & Filius, quos vult, vivificat. Neque enim Pater iudicat quemquam, sed omne iudicium dedit Filio, ut omnes honorificent filium, sicut honorificant Patrem. Qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem, qui misit illum. *Ioan. 5. v. 20. 21. 22. 23.*

IV. Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, & credit ei, qui misit me, habet vitam æternam, & in iudicium non venit, sed transiet à morte ad vitam. *Ioan. 5. v. 24.*

Mortui resuscitati.

MEDITATIO CXXII.

*Iairus Christum deprecatur pro filia
sua moribunda.*

I. **E**Cce venit vir, cui nomen Iairus, *Luc. 8. v. 41.* de archisynagogis, *Marc. 5. v. 22.* & ipse princeps synagogæ erat. *Luc. 8. v. 41.* Et videns IESUM, procidit ad pedes eius, *Marc. 5. v. 22.* & adorabat eum, *Matth. 9. v. 18.* rogans, ut intraret in domum eius: quia unica filia erat ei ferè annorum duodecim, & hæc moriebatur. *Luc. 8. v. 41. 42.*

II. Et deprecabatur eum multùm, dicens: Quoniam filia mea in extremis est: Veni, impone manus super eam: ut salva sit, & vivat. *Marc. 5. v. 23.* Domine, filia mea modò defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & vivet. *Matth. 9. vers. 18.*

III. Et surgens IESUS, sequebatur eum, & discipuli eius. *Matth. 9. v. 19.* Abijt cum illo, & sequebatur eum turba multa, & comprimebant eum. *Marc. 5. v. 24.*

ME-

MEDITATIO CXXIII.

*Filia Tairi nunciatur mortua: Christum
eam resuscitat.*

I. **V**ENIT quidam ad principem synagogæ,
dicens ei: Quia mortua est filia tua,
noli vexare illum. *Luc. 8. Vers. 49. Marcus
etiam plures venisse scribit. Veniunt ad ar-
chisynagogum, dicentes; Quia filia tua mor-
tua est: quid ultra vexas magistrum? Marc.
5. v. 35. IESUS autem, audito verbo (hoc,
Luc.) quod dicebatur, ait archisynagogo;
(patri puellæ: *Luc. 8. v. 50.*) Noli timere,
tantummodo crede, *Marc. 5. v. 36.* & salva
erit. *Luc. 8. v. 50.**

II. Cùm venisset Iesus in domum prin-
cipis, *Matth. 9. v. 23.* non permisit intrare
secum quemquam, nisi Petrum, & Iacobum,
& Ioannem (fratrem Iacobi, *Marc. 5. v. 37.*)
& patrem, & matrem puellæ. Flebant au-
tem omnes, & plangebant illam. *Luc. 8. v.
51. & 52.* Cùm vidisset turbas, & turbam
tumultuantem, *Matth. 9. v. 23.* & flentes,
& ejulantes multum, ingressus ait illis: Quid
turbamini & ploratis? *Marc. 5. v. 38. & 39.*
Nolite flere. *Luc. 8. v. 52.* Recedite: non
est enim mortua puella, sed dormit. *Matth.*

9. v. 24. Et deridebant eum, *Matth. 9. Vers. 24.* *Marc. 5. v. 40.* scientes quod mortua esset. *Luc. 8. v. 53.*

III. Cùm ejecta esset turba, intravit. *Matth. 9. v. 25.* Ipse verò, ejectis omnibus, assumit patrem & matrem puellæ, & qui secum erant, & ingrediuntur, ubi puella erat jacens. Et tenens manum puellæ, ait illi: Talitha cumi, quod est interpretatum, Puella, tibi dico, surge. *Marc. 5. Vers. 40.* Et reversus est spiritus ejus, & surrexit continuo, *Luc. 8. v. 55.* & ambulabat: erat autem annorum duodecim: *Marc. 5. v. 41.* & iussit illi dari manducare. *Luc. 8. v. 55.*

IV. Obstupuerunt stupore magno (parentes ejus, *Luc. 8. v. 56.*) & præcepit illis vehementer, ut nemo id sciret: *Marc. 5. v. 42.* & 43. ne alicui dicerent, quod factum erat. *Luc. 8. v. 56.* Et exijt fama hæc in universam terram illam. *Matth. 9. v. 26.*

MEDITATIO CXXIV.

Filius unicus viduæ mortuus suscitatur à Christo.

I. ET factum est: Iesus ibat in civitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiosa. Cùm autem appropinquaret portæ civitatis; ecce defun-

ctus

ctus efferebatur filius unicus matris suæ :
& hæc vidua erat : & turba civitatis multa
cum illa. *Luc. 7. v. 11. & 12.*

II. Quam cum vidisset Dominus, mise-
ricordiâ motus super eam, dixit illi : Noli
flere. Et accessit, & tetigit loculum. Hi au-
tem, qui portabant, steterunt. Et ait : Ado-
lescens, tibi dico, surge. Et resedit, qui erat
mortuus, & cœpit loqui. Et dedit illum ma-
tri suæ. *Luc. 7. vers. 13. 14. 15.*

III. Accepit autem omnes timor : &
magnificabant Deum, dicentes : Quia pro-
pheta magnus surrexit in nobis : & quia De-
us visitavit plebem suam. Et exiit hic ser-
mo in universam Iudæam de eo, & in omnem
circa regionem. *Luc. 7. v. 16. & 17.* Et
nunciaverunt Ioanni discipuli eius de omni-
bus his. *Luc. 7. v. 18.*

MEDITATIO CXXV.

*Lazarus ante quattriduum mortuus,
vita restituitur.*

I. ERat quidam languens Lazarus à Be-
thania, de castello Mariæ, & Marthæ
sororis eius. *Ioan. 11. v. 1.* Miserunt ergo
sorores eius ad IESUM, dicentes : Domine,
ecce quem amas, infirmatur. Audiens au-
tem

D. N. IESV CHRISTI. 119

tem IESUS, dixit eis: Infirmetas hæc non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam. *Ioan. 11. v. 3. & 4.* Mansit ergo in eodem loco duobus diebus. *Vers. 6.*

II. Post hæc dixit IESUS discipulis suis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado, ut à somno excitem eum. *Ioan. 11. v. 11.* Dixerat autem IESUS de morte ejus: illi autem putaverunt, quia de dormitione somni diceret. Tunc ergo IESUS dixit eis manifestè: Lazarus mortuus est. *Ioan. 11. v. 13. & 14.*

III. Venit itaque IESUS; & invenit eum quatuor dies jam in monumento habentem, *Ioan. 11. v. 17.* & dixit: Vbi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni & vide. *Vers. 34.* IESUS ergo venit ad monumentum, & ait: Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror ejus: Domine, jam foetet, quatruiduanus est enim. *Vers. 38. & 39.*

IV. Tulerunt ergo lapidem. IESUS autem elevatis sursum oculis, voce magnâ clamavit: Lazare, veni foras. Et statim prodijt, qui fuerat mortuus, ligatus pedes & manus institis, & facies illius sudario erat ligata. Dixit IESUS: Solvite eum, & finite abire. *Ioan. 11. v. 41. 43. 44.*

Mutilatus.

MEDITATIO CXXVI.

*Christus Malcho abscissam aurem
restituit.*

I. **V**identes hi, qui circa IESUM erant, quod futurum erat, dixerunt ei: Domine, si percutimus in gladio? *Luc. 22. v. 49.* Simon ergo Petrus habens gladium, eduxit eum, & percussit pontificis servum, & abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. *Ioann. 18. Vers. 10.*

II. Dixit ergo IESUS Petro: Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? *Ioan. 18. v. 11.*

III. Respondens autem IESUS, ait: Sinite usque huc. Et cum tetigisset auriculam ejus, sanavit eum, *Luc. 22. v. 52.*

MEDITATIO CXXVII.

Mutus, cecus, simulque à demone obsessus, linguam, oculos, quietem recipit.

Vide inter Cæcos, Meditationē LXXXII.
inter Damoniacos, Meditationem CVII.

M E-

Mutus & surdus.

MEDITATIO CXXVIII.

*Mutus & surdus aures, ac linguam
recipit.*

I. Iesus exiens de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ, inter medios fines Decapoleos. Et adducunt ei surdum & mutum; & deprecabantur eum, ut imponat illi manum. *Marc. 7. v. 31. & 32.*

II. Et apprehendens eum de turba seorsum, misit digitos suos in auriculas ejus: & exspuens, tetigit linguam ejus. Et suspiciens in cælum, ingemuit, & ait illi: Ephphetha, quod est, Adaperire. Et statim apertæ sunt aures ejus, & solutum est vinculum linguæ ejus, & loquebatur rectè. *Marc. 7. vers. 33. 34. 35.*

III. Et præcepit illis, ne cui dicerent. Quanto autem eis præcipiebat, tanto magis plus prædicabant: & eò amplius admirabantur, dicentes: Bene omnia fecit: & surdos fecit audire, & mutos loqui. *Marc. 7. v. 36. & 37.*

F Para-

Paralytici.

MEDITATIO CXXIX.

*Christus paralytico sanando dimittit
prius peccata.*

I. **I**esus iterum intravit Capharnaum (ci-
uitatem suam, *Matth. 9. v. 1.*) post dies,
& auditum est, quòd in domo esset: & con-
venerunt multi, ita ut non caperet neque
ad januam, & loquebatur eis verbum. *Marc.
2. v. 1. & 2.* Factum est in una dierum, &
ipse sedebat docens. Et erant Pharisei se-
dentes, & Legis doctores, qui venerant ex
omni castello Galilææ, & Iudææ, & Ierusa-
lem: & virtus Domini erat ad sanandum
eos. *Luc. 5. v. 17.*

II. Et ecce offerebant ei paralyticum
jacentem in lecto, *Matth. 9. v. 2.* qui à qua-
tuor portabatur: *Marc. 2. v. 3.* & quærebant
eum inferre, & ponere ante eum. Et non
invenientes, quâ parte illum inferrent præ
turba, *Luc. 5. v. 18. & 19.* cum non possent
offerre eum illi præ turba, *Marc. 2. v. 4.*
ascenderunt supra tectum: *Luc. 5. v. 19.* nu-
daverunt tectum, ubi erat: & patefacientes
submiserunt grabatum, in quo paralyticus
jace-

jacebat. *Marc. 2. v. 4.* Per regulas submiserunt eum cum lecto in medium, ante IESUM. *Luc. 5. v. 19.*

III. Cùm autem vidisset Iesus fidem illorum, ait paralytico: *Marc. 2. v. 5.* Confide fili, remittuntur tibi peccata tua. *Matth. 9. v. 2.* *Marc. 2. v. 5.* *Luc. 5. v. 20.* Et ceperunt cogitare Scribæ, & Pharisei, dicentes (intra se: Hic blasphematur. *Matth. 9. v. 3.*) Quis est hic, qui loquitur blasphemias? *Luc. 5. v. 21.* Erant illic quidam de Scribis sedentes, & cogitantes in cordibus suis: Quid hic sic loquitur? Blasphematur. *Marc. 2. v. 6.* *Luc. 5. v. 7.* Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? *Marc. 2. v. 7.* *Luc. 5. v. 21.*

MEDITATIO CXXX.

Christus, dimissis paralytico peccatis, eundem sanitati restituit.

I. UT cognovit Iesus (spiritu suo, *Marc. 2. v. 8.*) cogitationes eorum, respondens, dixit ad illos: *Luc. 5. v. 22.* Ut quid cogitatis mala in cordibus vestris? Quid est facilius, dicere paralytico: Dimittuntur tibi peccata tua; an dicere: Surge, tolle grabatum tuum, & ambula? *Matth. 9. v. 4. 5.* *Marc. 2. v. 9.* *Luc. 5. v. 23.*

F. II. Ut autem sciatis, quia filius hominis habet potestatem in terra dimittendi peccata, ait paralytico: Tibi dico; Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. *Matthæi 9. v. 6. Marc. 2. v. 10. & 11. Luc. 5. v. 24.* Et confestim consurgens coram illis, tulit lectum, in quo jacebat: & abiit in domum suam, magnificans Deum. *Luc. 5. v. 25.*

III. Videntes autem turbæ timuerunt, & glorificaverunt Deum, qui dedit potestatem talem hominibus. *Matth. 9. v. 8.* Surrexit ille, & sublato grabato abiit coram omnibus, ita ut mirarentur omnes, & honorificarent Deum, dicentes: Quia nunquam sic vidimus. *Marc. 2. v. 12.* Stupor apprehendit omnes, & magnificabant Deum. Et repleti sunt timore, dicentes: Quia vidimus mirabilia hodie. *Luc. 5. v. 26.*

MEDITATIO CXXXI.

*Servi paralytici herus mittit seniores
Iudaorum ad Christum.*

I. **C**UM IESUS impleret omnia verba sua in aures plebis, intravit Capharnaum. Centurionis autem cujusdam servus malè habens, erat moriturus: qui illi erat pretiosus. *Luc. 7. v. 1. & 2.*

II. Et

D. N. IESV CHRISTI. 125

I. Et cum audisset de IESU, misit ad eum seniores Iudæorum, rogans eum, ut veniret, & salvaret servum ejus. *Luc. 7. 6. 3.*

III. At illi cum venissent ad IESUM, rogabant eum sollicitè, dicentes ei: Quia dignus est, ut hoc illi præstes. Diligit enim gentem nostram: & synagogam ipse ædificavit nobis. IESUS autem ibat cum illis. *Luc. 7. 6. 4. 5. 6.*

MEDITATIO CXXXII.

Idem herus centurio Christum per amicos adit, & alloquitur.

LET cum jam non longè esset à domo, misit ad eum Centurio amicos, dicens: Domine, noli vexari: Non enim sum dignus, ut sub lectum meum intres. *Luc. 7. 6. 6.*

I. Propter quod & me ipsum non sum dignum arbitratus, ut venirem ad te: sed dic verbo, & sanabitur puer meus. *Luc. 7. Vers. 7.*

III. Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites; & dico huic: Vade, & vadit; & alij: Veni, & venit; & servo meo: Fac hoc, & facit. *Luc. 7. 6. 8. Matth. 8. 6. 9.*

MEDITATIO CXXXIII.

Centurio denique Christum ipse adit, & servus paralyticus verbo sanatur.

I. **A**ccessit ad eum centurio, rogans eum, & dicens: Domine, puer meus jacet in domo paralyticus, & malè torquetur. Et ait illi Iesus: Ego veniam, & curabo eum. *Matth. 8. v. 5, 6, 7.*

II. Et respondens centurio, ait: Domine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, & sanabitur puer meus. *Matth. 8. v. 8.* Nam & ego homo sum sub potestate constitutus, habens sub me milites, & dico huic: Vade, & vadit; & alij: Veni, & venit; & seruo meo: Fac hoc, & facit. *Matth. 8. v. 9. Luc. 7. v. 8.*

III. Audiens autem Iesus, miratus est: *Matth. 8. v. 10.* & conversus, sequentibus se turbis dixit: Amen dico vobis, non inveni tantam fidem in Israël. *Luc. 7. v. 9. Matth. 8. v. 10.* Dico autem vobis, quòd multi ab Oriente & Occidente venient, & recumbent cum Abraham, & Isaac, & Iacob in regno coelorum: filij autem regni eijicientur in tenebras exteriores; ibi erit fletus & stridor dentium. *Matth. 8. v. 11. & 12.*

IV. Et

II. Et dixit Iesus centurioni: Vade, & sicut credidisti, fiat tibi. Et sanatus est puer in illa hora. *Matth. 8. v. 13.* Et reversi, qui missi fuerant, domum, invenerunt seruum, qui languerat, sanum. *Luc. 7. v. 10.*

Surdus.

MEDITATIO CXXXIV.

Christus aperit aures surdo, & vinculum linguae solvit eidem.

Vide inter Mutos, Meditationem CXXXIX.

Turba variorum aegrorum.

MEDITATIO CXXXV.

Christus predicans & sanans, obit totam Galilæam.

I. **C**ircumibat Iesus totam Galilæam, docens in synagogis eorum, & prædicans Evangelium regni: & sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo. *Matth. 4. v. 23.*

II. Et abiit opinio ejus in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes malè habentes, varijs languoribus & tormentis comprehen-

fos, & qui dæmonia habebant, & lunaticos,
& paralyticos, & curavit eos. *Matth. 4.*
Vers. 24.

III. Et secutæ sunt eum turbæ multæ
de Galilæa, & Decapoli, & de Hierosolymis,
& de Iudæa, & de trans Iordanem. *Matth.*
4. v. 25.

Alia ex cap. 9. Matthæi.

I. Circuibat Iesus omnes civitates, &
castella, docens in synagogis eorum & præ-
dicans Evangelium regni, & curans omnem
languorem, & omnem infirmitatem. *Matth.*
9. v. 35.

II. Videns autem turbas, misertus est
eis: quia erant vexati, & jacentes, sicut oves
non habentes pastorem. *Matth. 9. v. 36.*

III. Tunc dicit discipulis suis: Messis
quidem multa, operarij autem pauci. Ro-
gate ergo Dominum messis, ut mittat ope-
rarios in messem suam. *Matth. 9. Vers. 37.*
Et 38.

MEDITATIO CXXXVI.

*Christus Capharnai multos infirmos
curat.*

I. **C**VM sol occidisset, omnes qui habe-
bant infirmos varijs languoribus, du-
cebant

cebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens, curabat eos. *Luc. 4. v. 40.*

II. Erat omnis civitas congregata ad januam. Et curavit multos, qui vexabantur varijs languoribus. *Marc. 1. v. 33. § 34.*

III. Omnes malè habentes curavit; ut adimpleretur, quod dictum est per Isaiam prophetam, dicentem: Ipse infirmitates nostras accepit, & ægotationes nostras portavit. *Matth. 8. v. 16. § 17.*

MEDITATIO CXXXVII.

*Christus omne genus morborum sanat
in loco campestri.*

I. **D**escendens Iesus (de monte cum XII. Apostolis) stetit in loco campestri, & turba discipulorum ejus, & multitudo copiosa plebis ab omni Iudæa, & Ierusalem, & Maritima, & Tyri, & Sidonis, qui venerant, ut audirent eum, & sanarentur à languoribus suis, *Luc. 6. v. 17. § 18.*

II. Et qui vexabantur à spiritibus immundis, curabantur. *Luc. 6. v. 18.*

III. Et omnis turba quærebat eum tangere: quia virtus de illo exibat: & sanabat omnes. *Luc. 6. v. 19.*

MEDITATIO CXXXVIII.

*Christus in regione Genezareth omnes
malè habentes sanitati
restituit.*

I. **C**Um transfretâssent, venerunt in terram Genesar; *Matth. 14. & 34.* in terram Genezareth, & applicuerunt: cùmque egressi essent de navi, continuò cognoverunt eum. *Marc. 6. & 53. & 54.*

II. Et percurrentes (viri loci illius, *Matthæi 14. & 35.*) universam regionem illam, cœperunt in grabatis eos, qui se malè habebant, circumferre, ubi audiebant eum esse: *Marc. 6. & 55.* & obtulerunt ei omnes malè habentes. *Matth. 14. & 35.*

III. Et quocumque introibat in vicos, vel in villas, aut civitates, in plateis ponebant infirmos, & deprecabantur eum, ut vel fimbriam vestimenti ejus tangerent. *Marc. 6. & 56.* Et quicumque tetigerunt, salvi facti sunt. *Matth. 14. & 36.*

Alia ex S. Marco.

I. Iesus cum discipulis suis secessit ad mare: & multa turba à Galilæa, & Iudæa, secuta est eum, & ab Hierosolymis, & ab Idumæa, & trans Iordanem; & qui circa Ty-
rum

rum & Sidonem, multitudo magna, audientes quæ faciebat, venerunt ad eum. *Marc. 3. v. 7. & 8.*

II. Et dixit discipulis suis, ut navicula sibi deserviret propter turbam, ne comprimerent eum: multos enim sanabat, ita ut irruerent in eum, ut illum tangerent, quotquot habebant plagas. *Marc. 3. v. 9. & 10.*

III. Et spiritus immundi, cum illum videbant, procidebant ei: & clamabant dicentes: Tu es Filius Dei. Et vehementer comminabatur eis, ne manifestarent illum. *Marc. 3. v. 11. & 12.*

MEDITATIO CXXXIX.

Christus plurimos agros sanat in monte.

I. **V**enit Iesus secus mare Galilææ: & ascendens in montem, sedebat ibi. *Matth. 15. v. 29.*

II. Et accesserunt ad eum turbæ multæ, habentes secum mutos, cæcos, claudos, debiles, & alios multos: & projecerunt eos ad pedes ejus, & curavit eos. *Mat. 15. v. 30.*

III. Ita ut turbæ mirarentur, videntes mutos loquentes, claudos ambulantes, cæcos videntes: & magnificabant Deum Israël. *Matth. 15. v. 31.*